

heldur hann víðari: »Tað er ein stór misskiljan, at Ísland var fyrst nomið og bygt av Norðmonnum. Fyrrverandi íslenskir søguskrivarar trúðu, at øll landnámsfólk, sum rúkku Íslandi, komu úr Noregi. Sannleikin er, at Danir vóru teirri norsku tjóðini yvirleikinir bæði sum krígsmenn og handilsmenn, og á teirri tíð, tá ið Ísland var bygt, var hitt danska veldið longu rokkið til England. Tað er tessvegna ógviliga rímligt, at teir skipaflotar, ið fóru út frá teim norsku strondum á ferð yvir tað ókenda havið, hava haft danskar og ikki norskar landnámsmenn umborð.« Hesa áskoðan bygdí hann eisini uppá, at hin nýggjasti arkeologiski útgrevsturin sýnir, at teir fyrstu Íslendingarnir hava haft ferðstrasið felags við Donum, men ólíkan norskum grevstri á teimum dögum. Eisini var tað sermerkjandi, at Íslendingar kallaðu mál teirra fyrri »donsku tungu«. Og hin fyrsta kornveltingin var tyóðiliga eftir danskari frymynd.

Hin norski ríkisarkivararin Steinmetz, ið var fundarin orðstýrari, takkaði Gudmundsson fyrri røðuna og helt fyrri, at um Gudmundssonar »teori« var bein, var hon bart sagt kollveltandi.

Hóast teir vóru bidnir, ynskí eingin av teim søguskrivandi monnum, ið á fundinum vóru, at mótmæla Gudmundssonar frásögn.

Hanus og Óli hittast á Vágshotnsbrýggju:

Óli: Á, góðan dag, Hanus, er tú komin til Havnar í dag? Tað er mangur dagar síðani tú hittast. Veist tú eingi tíðir?

Hanus: Tíðini, nei, nú frættist alt í telefon og radio, skjótari enn nakar kann ferðast. Tað verður nógv tosað um politikk, gráubók, kríggj, og endiliga ætla teir at fá í lag at byggja elektricitetsvirk í Fossá í Vestmanna — og so forsyða Havnina og aðrar bygdir við elektriskum streymi; men nú eri eg so heilsubrotin, at eg leggi lítið lag í at fylgja við, hvat teir tosa. Arnar og bein fyrri ikki at tala um ryggin, pína meg altíð, so tað gongur illa at røra meg; tað er nokk giktin og gamlir lóstir, sum fáa yvirtakið; havi roynt ymisk ráð, men uttan frama.

Óli: Tú sigur elektrisitet og sjúku. Ja, nú kann eg siga tær nakað, tú ikki hevur høyrð í radio. Nú nýta tey lrvonn dag tann elektriska stólin í Havn, og hann skuldi tú verið koyrdur í.

Hanus: Noy, noy, hvat sigur tú, er tað so galið í Havn, at tit hava fingið tykkum ein elektriskan stól til at avliva fólk við. Eg havi sæð í bløðunum, at tað eru nakrir búrkroppar, ið hava hevnt seg á kioskina á Vaglinum og onnur, men trúði tú ikki, at tað var so nógv av hasum slagnum, at tit vóru noyddir at fáa tykkum tann elektriska stólin fyrri at beina fyrri teimum, eg trúði, at tað var bert í Ameríku, teir beindu fyrri fólk á handan hátt. Eg eri tú ikki so farin enn, at eg kann krúpa eini tvey—trý árin enn.

Óli: Krúpa! nei Hanus, tú kemur bæði at kunna leypa og gera alt títt arbeið, eftir tað tú hevur verið í tí elektriska stólinum. Tú misskilur meg; tað er ikki sum í Ameríku, har blíva tey drigin deyð úr stólinum; men úr tí elektriska stólinum í »Várdise« kemur sjúklingurin heitur í huga og glæður yvir ta góðu framgongd, hann hevur fingið.

Eg hitti Janus í Stakkalið í fyrradagin, hann kom fyrri 14 dögum síðani her suður til at fáa behandling í »Várdise«. Gakk vekk! Hann var nógv verri enn tú, sjúkan var begynt at ganga honum heilt uppá nervarnar, men nú hann fór norður aftur, segði hann, at hann næstan ikki fólđi sær mein bara eftir 14 daga behandling í »Várdise«.

Hanus: Tað mást á væl siga, hatta havi eg ikki høyrð fyrr. Hoyr Óli, hvat var tað, tú kallaði hatta »klinikki«: »Vár—Vár—dise«, var tað ikki so; har skal eg beinanvegin niðan og biða um pláss fyrri mær í tí elektriska stólinum og so fáa hana góðu behandling. Farvæl Óli, eg takki fyrri hesi góðu tíðini.

Óli (røpar): Tú kanst ringja til 113 og spyrja, nær tú kanst koma.

Tíðindi.

Gudstænasta.

11. s. e. trin, hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Havnar kirkju.

Sama dag prædikar Joensen, prestur í Hests kirkju.

Frelsunnarherurin.

Sunnudag: Mótir kl. 11 og 8. Kl. 5 mót á Vaglinum. Barnamótir kl. 2 og 6.

Vælkomin!

Fótbólts- og hondbóltsdystur á Tvoroyri sunnudagin millum Havnargentur og Tvoroyragentur og B. 36 og T. B.

Sum boðað frá í blaðnum seinast, fóru Havnarfólk til úrferðar á Tvoroyri sunnudagin.

Á morgni var veðrið einki at røsa av, men hann lýsti í, tá ið tað leið út móti miðdegi. Sóln skein fagurliga, tá »Smiril« sigldi inn á Tvoroyri. Men tað vardi bert stokkuta lotu. Kl. 3, tá ið hondbóltsgenturnar byrjaðu leikin, var flit av vindi, og hann hótti við at koma við stórregni. Regn kom eisini. Tað gjordi leikinum stóran mein og gjordi tað ófýsligt hjá áskoðarunum. Tvoroyragentur fingur vindið við sær fyrsta hálvleik. Hetta gjordi, at munurin á liðunum sýntist størri, enn hann verunliga var. Men tað kann ikki loynast, at Tvoroyragenturnar vóru kvikari og málvisari í spælinum. Saman-spælið hjá teim var stundum heilt vakurt og kraftugt. Tær bóru eisini sigur heim, ið endaði við 3—0 til Tvoroyragentur. Havnargentur høvdu ein góðan »chance« í einum straffkast — men hann varð »brendur«.

Í øðrum hálvleiki har betur til hjá Havnargentum. Nú høvdu tær vindið við. Hesi endaði við einum máli, til hvørt liðið.

Úrslitið var so stótt: 4—1

við muni til Tvoroyragentur.

Lúla lotu aftaná hondbóltsleikin byrjaði fótbóltsleikin millum B. 36 og T. B.

Hesin leikur fór fram í ógviliga ringum líkindum. Hann oysregnaði, og væl av vindi var, so tað var ógvuliga ófýsligt hjá bæði spælum og áskoðarum.

1. hálvleikin høvdu Havnarmenn vindið við sær. Men hóast henda fyrirun var bolturinn fyrri mesta partin yviri móti málinum hjá teim. Tvoroyraspælarnir vóru ásynliga við yvir-lutan. Tó vóru sera góðir spælarnir ímillum hjá B. 36. Vornin var avbara góð. Bóðir verjararnir vóru kvikir, skotsikrir og vardu málið sum rættar heitur. Hesin hálvleikur endaði við 1—1.

2. hálvleikur var vindurin væl minni, og hann sleit eisini í. So nú var hugnaligari bæði hjá spælum og áskoðarum. Tvoroyramenn høvdu nú vindið við sær, og var bolturinn henda hálvleikin næstan alla tíðina í málum hjá B. 36. Tó gjordu teir í seinastu lotu mennilig álop mót T. B.s málinum, men fingur einki mál. Heilir 22 minuttir gingu uttan nakað mál var gjort. Verjararnir hjá B. 36 og málmaðurin við sýndu av-reksleik. Teir vóru framúr góðir. Tí álopin vóru horð og vanda-mikil, ið T. B. gjordi. Men so varð mál, og 1½ minutt aftaná varð hornaspark, ið endaði við, at bolturinn reykt aftur íggjognum hjá B. 36. Men hetta tók ikki mótið frá B. 36. Teir mentu seg reiðiliga væl í endanum, so tað eydnaðist Tvoroyramonnum ikki at fáa fleiri mál.

Leikurin endaði við 3—1 til T. B.

Erik Larsen var dómari og gjordi sít dómastarv væl.

Aftaná leikurnar komu ítróttar-liðini, kvinnur og menn, í góðum vinarlag saman við kaffiborð. Dansur gekk kátur um kvöldið, til útfærðarfólkið fór avstað aftur um miðnótt.

Útróðramenninir á Ravns Stóroy hava fyrri viku síðani fingið 400 tons, 2500 skpd., um 150 skpd. uppá bátin. Eini 4—500 tons

aftrat, um fiskiskapurin gongur á sama hátt, skuldi ikki verið ov nógv at vænta. Verður 400 skpd. uppá bátin, skuldi úrslitið ikki verið so galið, hóast útróðslurnar hava verið ógvuliga stórar.

Fiskasolan.

Tað sigst at ganga ræðuliga illa við fiskasoluni. So gott sum eingin stertur er seldur av veiðini í ár. Tað, ið selt er, er fiskur frá í fjor. Vit komu á tal við ein stjórnarlim í Fiskaexport. Hann var heilt í dophurhuga, og helt hann fyrri, at tað heila sá so svart og vónleyst út — svartari enn nakra tíð áður. Hetta er alt annað enn lystiligt. Fiskur kann seljast til Portugal og á øðrum biligum marknaðum, men at selja til undirpris er hettislígt. Tað ávirkar eisini marknaðin í Spania, har ið peningatrotið er so ræðuligt frammanundan.

Skaði.

Í gjár kom á Havnina týskur trolari »August Bosche« frá Bremerhaven, við einum deyðum manni. Hann, Hans Müller, hevði undir arbeiðnum fingið ein blokk í hovdið, og varð hetta bani hansara. Trolarin hevði inni 1300 kurvar av kongafiski. Í gjárkvöldið sigldi hann heim aftur til Týskalands við líkinum.

Landað í Føroyingahavnini

til s.s. »Keret« 14/8:

Hamranes	24.350 kg
Heimdalur	30.680 —
Irex	20.245 —
Silver Linning	15.585 —
Carl	16.6000 —
Kittywake	14.090 —
Havgasin	8.320 —
Suðuroy	21.880 —
Albert Victor	14.840 —
Haffari	17.450 —
City of Norwick	19.300 —
Sæborg	26.100 —
Baadlagene	18.481 —

til s.s. »Halland« 14/8:

Haffari	20.150 —
City of Norwick	24.815 —
Havgasin	18.515 —
Irex	2.050 —
Sæborg	27.193 —

Kittywake	20.700 kg
Albert Victor	18.925 —
til s.s. »Keret« 16/8:	
Gracie	10.013 —
Borglyn	6.700 —
Beinisvøri	20.116 —
Agnes Louise	37.670 —
Fagranes	27.740 —
Marshall	18.350 —
Turid	19.680 —
Maria	28.256 —
Milly	8.400 —
Union Jack	21.540 —

til s.s. »Halland« 18/8:

Agnes Louise	22.950 —
Marshall	17.580 —
Borglyn	10.350 —
Turid	4.000 —
Beinisvøri	11.665 —
Gracie	1.080 —
Maria	15.979 —
Fagranes	19.388 —
Union Jack	23.350 —
Baadlag?	380 —
Milly	47.875 —
Bjergvin	65.740 —
Skálanes	26.575 —
Normanner	12.620 —
Frida	47.125 —
Maritana	47.860 —

„Persuak“.

Ætlanin er, at danska flogfarið »Persuak«, ið vitjaði Tvoroyri í síðstu viku, skal koma aftur til Føroyar um stutta tíð. Eitt danskt blað vil vera við, at »Persuak« skal luttaka í sjóverjun (inspektiónini) undir Føroyum í heyst.

„Norðbúgvinn“.

sum kom heim undan Bjarnaroyinni við 180 tonsnum, skal á sildaveiði í Norðsjónum. Ætlandi tekur hann í dag sildatunnur frá »Lyrre«.

Fyrsti grønlandsdamparin.

»Pollux«, kom miðvikukvöldið á Havnina, her hann lossaði tómar oljutunnur o. a. upp. Eitt syndur av av fiski var uppskipað her; men annars er Havnin seinasta plássíð, hann landar í. Hóskvöldið fór hann til Suðuroyar, og haðani fer hann helst til Klakksvíkar.

Íslandsferðin

við

T. B.s boltliði.

(Framhald.)

Omanfyrí studentaherbergið Garðar liggur ítróttarvøllurin. Hann er stórur við góðum plássí til fleiri túsend av áskoðarum. Hann var at byrja við opin. Men har sum í Føroyum ferdi tað við sær, at tit leikurnar komu ein hópur av óhetalandi áskoðarum. So gyrdur teir hann inni við hogari trægyrðing. Inni í garðinum er eitt ár- og íklæðingahús við fleiri rúmum og stúrtíðaði. Utan fyrri hetta

hús stendur eitt torn, ið er ætlað til blaðmenn at sita fyrri at upprita alburðin í leikunum, og í hesum torni stendur radio-tíðindamaðurin, tá ið leikurnar verða kringkastaðir. Miðskeiðis á aðrari síðuni á vøllinum er gjordur ein stórur skúrur við skráttsettum beinkjum til áskoðarar, ið keppa særlikar atvísar at sita í skjól, um regn verður. Vøllurin sjálvur er harður, stroyddur við ruddari lava, ið tó er bleytari enn okkara eyru.

Tvoroyramenn, ið hava grasvøll, vóru ikki fegnir við hann at byrja við. Talan er um at gera ein grasvøll, tá ið hin áður nevnda stóra ítróttarstadion verður gjord.

— — —
Okkum varð boðið at nýta vøllin til venjing eins nógv og vit vildu. So brátt morgunkaffi var drukkið og allir høvdu fingið sær víðfarið til hólis, varð farið at trenna. Um miðdagsleiðið fóru vit í boði boltfelags Vikingar í bili til Havnarfjarðar. Veðrið var nú vorðið hitt allrabesta — brennandi sólarskin og stilli. Tað var athugaligt at blíta merki í fiskatarlingarlóginu, ið vóru lögð langt uppi í haganum á vegnum millum býirnar — tað kendist okkum heimligt og minti á, hvussu vit og Íslendingar eru skyldir eisini vinnu-